

Universiteit
Leiden
The Netherlands

Een Duitser in Nederland

Keulen, P. van

Citation

Keulen, P. van. (1991). Een Duitser in Nederland. *Bestuurskundige Berichten*, 6(2), 29-30. Retrieved from <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233463>

Version: Publisher's Version

License: [Creative Commons CC BY-NC-ND 4.0 license](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

Downloaded from: <http://hdl.handle.net/1887.1/item:3233463>

Note: To cite this publication please use the final published version (if applicable).

Het nieuwe programma biedt immers interessante mogelijkheden om de studie nog aantrekkelijker te maken. Met name de seminars die in het vierde jaar aangeboden gaan worden beloven, op papier, de studiemogelijkheden aanzienlijk te vergroten. De oorzaak van de lage opkomst op die informatie bijeenkomsten moet eerder gezocht worden bij de vakgroep zelf.

De organisatie op de vakgroep is ronduit knullig te noemen. Of beter: onprofessioneel. Allereerst hebben de opstellers van het ambitieuze programma de grootste moeite het programma inhoudelijk op tijd af te ronden. Daarnaast is de aankondiging van de informatiebijeenkomsten uitermate knullig verlopen. Slechts enkele aankondigingspapiertjes werden op de vakgroep opgehangen, waardoor op de eerste bijeenkomst voor DI studenten maar dertig mensen aanwezig waren. Studenten in de vertegenwoordigende organen van de universiteit (verenigd in het studentenoverleg B.O.O.S.) moesten bij de vakgroep aandringen op het per post versturen van een

aankondiging naar alle studenten die met de wijziging van het programma te maken zouden krijgen. Vervolgens verschijnen er nieuwe aankondigingen op de vakgroep met een verkeerde datum er op. Zo kan ik wel door gaan.

Waarom vermoei ik je met deze op zich lullige organisatorische probleempjes? Omdat de herziening van het DII en DIII een nogal ingrijpende operatie gaat worden; voor de vakgroep, maar ook voor de studenten. Goede en tijdige informatievoorziening is dan een eerste vereiste om je 'studiepad' zo goed mogelijk te kunnen plannen. Mocht je overigens problemen denken tegen te komen, meld dit dan zo vroeg mogelijk op de vakgroep of bij een van studentleden van het vakgroepsbestuur - waaronder ondergetekende- of iemand uit de studierichtingscommissie.

De studenten van het B.O.O.S.-overleg zullen in ieder geval de vinger aan de pols blijven houden. Een pols die komend studiejaar zonder twijfel sneller zal kloppen.

B.O.O.S.

In het vorige nummer van de BB stond het eerste stukje van het Bestuurskundig Overleg Orgaan Studenten, afgekort B.O.O.S. Sinds de oprichting vergadert B.O.O.S. maandelijks en dit begint zijn vruchten af te werpen. Doordat wij, als studentleden uit verschillende commissies en raden, van gedachten wisselen over problemen die rond bestuurskunde spelen, zijn wij in staat om als een eenheid naar buiten te treden. Dit leidt tot een effectievere inbreng bij afzonderlijke commissies en raden.

Christine Hille, voorzitter B.O.O.S.

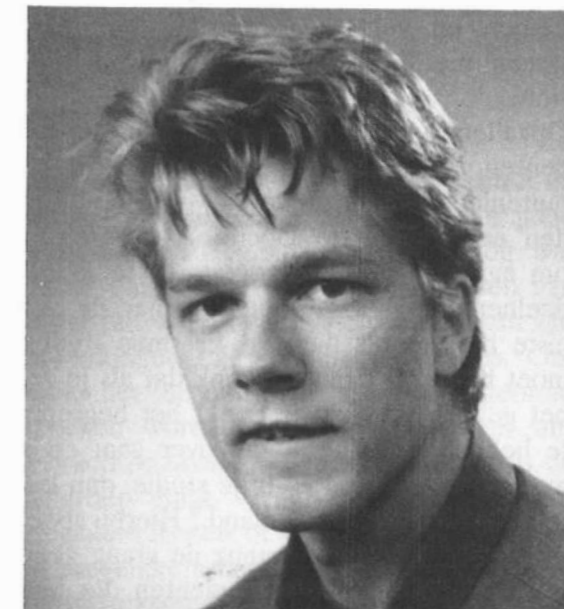
Een zaak die de afgelopen tijd uitvoerig in B.O.O.S. is besproken, is (natuurlijk) de herziening van D II en D III. Van onze

kant is al vanaf december 1990 aangedrongen op uitgebreide voorlichting voor studenten die met deze veranderingen te

maken hebben. Wij vinden het dan ook jammer dat deze voorlichting ondanks ons aandringen, zo lang op zich heeft laten wachten. Wij houden ons ook bezig met de diverse overgangsregelingen die nog ter discussie staan. Deze regelingen worden gemaakt voor studenten die anders tussen het oude en het nieuwe programma in dreigen te vallen. Juist deze groep verdient veel aandacht omdat eventuele problemen zich bij hen zullen voordoen.

Naast zulke grote zaken als het bovenstaande wordt ook gesproken over stageproblemen, openbaarheid van tentamens, de aankomende visitatie, de crisis rond M&T, het onderwijsstatuut en over andere zaken die op het moment spelen. Mark Croijmans, als voorzitter van de B.I.L. ook lid van B.O.O.S., heeft al aangekondigd dat wij op zoek waren naar een soort ombudsman/vrouw. Inmiddels heeft Leo van Malland zich beschikbaar gesteld. Hij wordt een aanspreekpersoon voor studenten, functionerend binnen B.O.O.S.. Hij kan dan suggesties en klachten van studenten aanhoren en deze aan ons doorspelen. Dit om nauwer contact te krijgen met jullie en duidelijk te kunnen inspelen op jullie wensen. Leo gaat

in het nieuwe studiejaar in functie. Iedere woensdag van 3 tot 4 uur zal hij spreekuur houden in de B.I.L.-kamer. Daarnaast kun je hem altijd bereiken op het volgende telefoonnummer: 121976. Via de BB zullen wij jullie verder op de hoogte houden van onze activiteiten, en zal Leo als ombudsman een eigen column verzorgen.

Leo van Malland

Een Duitser in Nederland

De plaatsen voor het Erasmus-programma 1991-1992 zijn onlangs verdeeld. In de Erasmus-cyclus deze maal in de BB een gesprek met een Duitse student die het afgelopen jaar in Leiden en Rotterdam gestudeerd heeft. Beschreven staan zijn ervaringen en vergelijkingen tussen het Nederlandse en Duitse systeem.

Peter van Keulen

Erik is nabij Stuttgart geboren en sinds oktober 1989 studeert hij in Konstanz Politik- und Verwaltungswissenschaften. Na het tweede semester verkoos hij om naar het buitenland te gaan. Konstanz is volgens

Erik een "heel erg mooie stad net tegen de Zwitserse grens aan, met bijna 70.000 inwoners, waarvan 8.000 studerend. Het is een beetje provinciaal en ook een beetje conservatief. De universiteit is net gelegen

buiten de stad en vanuit de mensa kun je over het Bodensee kijken, heel mooi, te mooi om te studeren. Huisvesting is er relatief goedkoop mogelijk, 200 gulden per maand. Er zijn in Duitsland wel studieverenigingen maar die zijn niet zoals in Nederland 'fun-associations' maar ze zijn meer politiek geïntereerd."

Erik studeerde in 1990 één semester in Leiden en vervolgens één in Rotterdam samen met een andere student uit Konstanz.

Opvallend verschil met Nederlandse studenten is dat Erik al na één jaar in het buitenland mocht studeren, terwijl in Leiden een afgeronde Doctoraal I vereist is om aan het Erasmusprogramma te mogen deelnemen. Hoe zit het dan met de vereiste basiskennis die een Erasmus student moet hebben? Erik: "Ik denk dat als je zelf het gevoel hebt dat je denkt het begrepen te hebben waar de studie over gaat en je weet ongeveer je doel in je studie, dan kun je prima naar het buitenland." Hierbij speelt de kwestie dat in Konstanz de vraag gelijk is aan het aanbod van studenten die naar het buitenland willen. Binnen het Bestuurskunde uitwisselingsprogramma Leiden-Rotterdam is juist de vraag vele malen groter dan het aanbod dus moet men hier mensen teleurstellen. Wat betreft de selectie vindt Erik studieresultaten absoluut niet belangrijk. "Sommige mensen zijn niet goed in hun studie maar kunnen wel degelijk in het buitenland iets bijdragen aan de representativiteit van het land waar ze vandaan komen. Het gaat er niet alleen om dat ik iets leer, maar dat mensen ook iets van mij kunnen leren."

Vergeleken met Konstanz vindt Erik de cursussen in Leiden inhoudelijk sterk op de praktijk gericht en minder op de theorie. "In Konstanz krijg je veel theorie, in sommige gevallen zelfs teveel."

Integratie met Nederlandse studenten vond Erik zeer belangrijk, echter bij de te volgen cursussen waren zij jammer genoeg mager vertegenwoordigd. "Misschien waren de

cursussen die in het Engels gegeven werden te moeilijk. In Konstanz worden ook cursussen speciaal voor Erasmus studenten in het Engels verzorgd, maar ik ken een professor die geeft wel les in het Engels maar dat wil nog niet zeggen dat het ook duidelijk is."

Erik: "Ik heb het idee dat de Nederlandse studenten geïnteresseerd zijn in wat er in het buitenland gebeurt. Bijvoorbeeld in de introductieweek waren er heel veel Nederlandse studenten. Volgens mij is het enthousiasme van studenten in Konstanz die bereid zijn om contacten te leggen met buitenlandse studenten veel minder."

Vergelijkend tussen de Nederlandse en de Duitse instelling merkt Erik op dat er "in Nederland meer de tendens is om consensus te vinden en om met elkaar iets uit te werken. In Duitsland tref je vaker conflicterende belangen, uitzonderingen daargelaten. Tijdens cursussen in Duitsland is er ook meer interactie tussen de professor en de student over bijvoorbeeld juistheid van gepresenteerde modellen."

Wanneer Erik in oktober weer in Konstanz begint met studeren moet hij één klein vak volgen, een geïntegreerde stage van acht maanden doen én drie of vier semesters studeren. Dit zal totaal zo'n drie jaar in beslag nemen. "Doel van de lange stage tijdens de studie is om de geleerde theorieën te relativiseren."

Over de begeleiding bij de Erasmus uitwisseling zegt Erik: "De begeleiding in Nederland vind ik erg goed, er is altijd iemand waar je terecht kunt. Huisvesting was ook goed geregeld." Hij vindt dat de studenten in Nederland best goed af zijn met hun Studiefinanciering. "In Duitsland krijg je niets van de overheid behalve als je ouders heel weinig verdienen, dan krijg je een beurs. De OV-jaarkaart is ook heel progressief, absoluut fantastisch."

De volgende Erasmus bijdrage van de BB komt van een Nederlandse student die een semester in Engeland heeft gestudeerd.

The American Dream

Het is donderdagmiddag vijf voor één. Ik loop gebouw 5 binnen, weet een lift in te komen, verlaat deze weer op de tweede verdieping en loop in de richting van de B-vleugel, op zoek naar 2B22. Ik sla een hoek om en stuit gelijk op een menigte. Ik realiseer me dat ik niet verder hoeft te zoeken; aan het begin van deze rij moet zich de deur van 2B22 bevinden. Na onderweg regelmatig beticht te zijn van voordringen weet ik binnen te komen en tref daar de rest van de TUB-commissie aan die koortsachtig voorbereidingen aan het treffen is om de verkoop te kunnen beginnen. Als alles klaar ligt kan de stormloop beginnen.

Gert-Jan de Jong, secretaris TUB

Eén van de doelen die het BIL bestuur zich bij het aantreden had gesteld, was het oprichten van een tentamen- en uittrekselbank. Voor deze commissie meldden zich al snel enkele gegadigden en op 19 februari 1991 kwam zij voor het eerst bijeen. Tijdens die bijeenkomst bleek dat er in Rotterdam al een uittrekselbank bestond, en dat we daar waarschijnlijk wel uittreksels van konden krijgen. Tevens kwam naar voren dat de SPIL ook bezig was met de oprichting van een TUB. Er werd onderzocht of samenwerking tussen BIL en SPIL op dit vlak mogelijk was. Het is nu mei 1991 en inmiddels bestaat er een gecombineerde TUB van BIL en SPIL.

Het eerste meisje komt binnen en neemt gelijk drie exemplaren van alle propedeuse uittreksels af. Ze wil al een cheque uitschrijven, maar als ze hoort wat ze moet betalen breekt er een glimlach door op haar gezicht en blijkt ze aan de inhoud van haar portemonnee genoeg te hebben. Intussen trekt de ene na de andere ko(o)p(st)er aan ons voorbij. Velen van hen blijken ook voor vrienden en kennissen uittreksels te moeten meenemen. Een uur lang staat er continu een rij. Om half drie zijn we zo goed als uitverkocht. De vorige keer waren we dat al om drie over een; we gaan dus vooruit.

De voornaamste taken van de TUB zijn het verzamelen van uittreksels en oude ten-

tamens, het beoordelen van de kwaliteit en de verkoop van het materiaal dat als goed beoordeeld is. Hier komen dan nog wat kleine dingen bij zoals het verbeteren van de lay-out van uittreksels en het zoeken van uitwerkingen bij de oude tentamens. Ondanks het feit dat uittreksels dus uitgebreid bekeken worden voordat ze worden uitgebracht, aanvaardt noch de BIL, noch de vakgroep enige verantwoordelijkheid voor eventuele fouten of gebreken in uittreksels en mogelijke schade die daardoor ontstaat. De uittreksels dienen slechts als hulpmiddel bij het boek en worden ook op grond van die functie beoordeeld.

Het laatste half uur komen er nog druppelsgewijs wat mensen binnenlopen, die we helaas meestal moeten verzoeken om de volgende keer terug te komen, omdat de uittreksels die zij willen hebben uitverkocht zijn. Om drie uur verzamelen we de weinige overgebleven uittreksels en lopen gezamenlijk naar de BIL-kamer, alwaar we een lijstje opstellen voor de repro met de aantallen uittreksels die we voor de volgende verkoop gedrukt willen hebben. Nadat dit afgehandeld is gaat iedereen met een tevreden gezicht op huis aan. Voor vandaag zit het er weer op, morgen zien we wel weer verder.